

Nr 40/1971.

Å l a n d s l a n d s k a p s s t y -
r e l s e s framställning till Ålands
landsting med förslag till landstingsord-
ning för landskapet Åland och förslag till
landskapslag om ändring av landskapslagen
angående landskapsförvaltningen i landska-
pet Åland.

Landskapsstyrelsen tillsatte den 13 december 1966 en kommitté med uppdrag att utarbeta förslag till en revision av då gällande lagstiftning om landskapsförvaltningen. I uppdraget innefattades även de stadganden i landstingsordningen, vilkas ändring blev aktuella på grund av förvaltningsreformen.

Då det under kommittéberedningen snart visade sig att även landstingsordningen av år 1951 var i behov av en genomgripande revision, beslöt landskapsstyrelsen den 10 januari 1969 att uppdelade det fortsatta kommittéarbetet på dels en förvaltningslagskommitté och dels en landstingsordningskommitté. Den sistnämnda kommittén avgav sitt betänkande den 8 mars 1971 (Bet. 4/1971).

På grundval av detta betänkande överlämnade landskapsstyrelsen den 16 mars 1971 en framställning till Ålands landsting med förslag till landstingsordning för landskapet Åland (Framst. 15/1971). I anledning av denna framställning avgav lagutskottet ett betänkande (L.U. bet. 15/1970-71).

Landskapsstyrelsen beslöt emellertid den 6 maj 1971 att återkalla nämnda framställning i samband med sitt samma dag fattade beslut om återkallelse av sin framställning med förslag till förvaltningslag. I anledning av återkallelsen av landstingsordningen inlämnades en motion den 26 maj 1971 med ett nytt förslag till landstingsordning för landskapet Åland, varigenom denna återfördes till förnyad behandling i landstinget.

Sedan lagutskottet den 7 juni 1971 (L.U. bet. 38/1970-71) och stora utskottet den 17 juni (S.U. bet. 43/1970-71) avgivit betänkanden över förslaget, fattade landstinget den 23 juni 1971 beslut om antagande av landstingsordning för landskapet Åland. Samma dag beslöt landstinget antaga ett genom samma motion väckt förslag till landskapslag om ändring av landskapslagen angående landskapsförvaltningen i landskapet Åland.

I anledning av sagda landstingsbeslut infortrade Republikens President Högsta domstolens utlåtande. Över ärendet hade även Ålandsdelegationen avgivit sitt yttrande, i vilket delegationen icke funnit skäl till anmärkning över beslutet.

Högsta domstolen fann emellertid efter omröstning att landstinget i fråga om beslutets 55 § 1 mom. överskridit sin lagstiftningsbehörighet, emedan stadgandet enligt domstolens åsikt stod i strid med självstyrelselagen och inlösningslagen.

En minoritet inom Högsta domstolen har däremot ansett att landstinget genom beslutet icke skulle ha överskridit sin lagstiftningsbehörighet.

Republikens President följde emellertid majoritetens inom Högsta domstolen förslag och beslöt den 29 oktober 1971 att landstingets beslut om antagande av landstingsordningen och det därmed sammanhängande beslutet om landskapslag, angående ändring av förvaltningslagen skulle förfalla. Om dessa beslut meddelades landskapsstyrelsen i tvenne skrivelser av samma dag, vilka var av följande lydelse:

"Till Ålands Landskapsstyrelse

Ålands landsting har den 23 juni 1971 fattat beslut om antagande av landstingsordning för landskapet Åland.

Vid föredragning i statsrådet i dag har Jag, efter att hava infordrat Högsta domstolens utlåtande i ärendet, över vilket även Ålandsdelegationen avgivit sitt yttrande, funnit att den landstingsordning som antagits medelst förevarande landstingsbeslut är enligt sitt slutstadgande avsedd att träda i kraft den 1 instundande november och skulle ersätta nu gällande landstingsordning av den 14 mars 1951. Bland nyheterna i landstingsbeslutet kan nämnas dels utvecklandet av det parlamentariska samspelet mellan landstinget och landskapsstyrelsen genom införande av parlamentariskt ansvar även för andra ledamöter av landskapsstyrelsen än lantrådet och möjligheten för lantrådet och landskapsstyrelsen att ställa förtroendefråga, dels skapandet av den självstyrelsepolitiska nämnden som ett rådgivande organ inom landstinget i frågor rörande landskapets författningenliga rättigheter. I 55 § landstingsbeslutet ingår vidare krav på kvalificerad majoritet om minst två tredjedelar av de avgivna rösterna för landstingsbeslut om bifall till antagande, ändring eller upphävande av eller avvikelser från självstyrelselagen för Åland och lagen om utövande av lösningsrätt vid överlåtelse av fastighet i landskapet Åland, varjämte landstinget berättigas att inta liknande stadganden i landskapslag som berör självstyrelsens konstitution. Ett stadgande om kvalificerad pluralitet vid ändring, förklaring eller upphävande av eller avvikelser från landstingsordningen har intagits i landstingsbeslutet.

Stu 13/10-71
Lu 38/1971

Enligt 10 § självstyrelselagen för Åland utfärdas närmare bestämmelser om landstingets organisation och åligganden genom landskapslag. Detta bemyndigande måste anses omfatta, förutom rätten att bestämma tillvägagångssättet vid landstingets arbete, även behörigheten att föreskriva kvalificerad majoritet vid utövandet av landstinget tillkommande lagstiftningsrätt. Jämlikt 11 § 1 mom. självstyrelselagen skall angående landstingets medverkan till ändring, förklaring eller upphävande av eller avvikelse från de grundlagar som rör Ålands självstyrelse gälla vad därom är i dessa lagar stadgat. Enligt 44 § 1 mom. självstyrelselagen må denna icke ändras, förklaras eller upphävas och ej heller må avvikelse från den göras annorledes än med landstingets bifall och i den ordning som om grundlag är stadgat. Ett liknande stadgande ingår i 7 § lagen den 28 december 1951 om utövande av lösningsrätt vid överlåtelse av fastighet i landskapet Åland. Det måste anses, att frågan om erforderligt bifall av landstinget till ändring, förklaring eller upphävande av eller avvikelse från de till rikets lagstiftningskompetens hörande självstyrelselagen och inlösningslagen uttömmande reglerats uti de tvenne sistnämnda lagrummen och att genom tolkning av dessa stadganden bör avgöras, när bifall skall anses givet, samt att det i 10 § självstyrelselagen givna bemyndigandet att stadga om landstingets organisation och åligganden icke berättigar landstinget att anta stadganden rörande den majoritet med vilken ifrågavarande bifall skall givas. Självstyrelselagens 44 § 1 mom. och 7 § inlösningslagen bör förstås så, att landstinget givit sitt bifall, då dess flertal omfattat denna mening, och att kravet på större än såsom regel gällande enkel majoritet hade förutsatt uttryckligt stadgande i självstyrelselagen och inlösningslagen. Emedan 55 § 1 mom. landstingsbeslutet således är i strid med förenämnda stadganden i självstyrelselagen och inlösningslagen, har landstinget på denna punkt överskridit sin lagstiftningsbehörighet.

I landstingsbeslutet ingår stadganden, vilka i sak överensstämmer med självstyrelselagens stadganden rörande landstinget och dess verksamhet, och de har på grund av sagda överensstämmelse med stöd av 14 § 4 mom. självstyrelselagen kunnat upptas i beslutet.

I 11 § landstingsbeslutet stadgas, att häktning av landstingsman under pågående landsting genast skall anmälas hos landstingets talman. Motsvarande stadgande har varit gällande sedan lantdagsordningen den 20 juli 1906 genom lagen den 6 maj 1920 angående bringande i verkställighet av lagen om självstyrelse för Åland förklarades i tillämpliga delar gälla intill dess medelst landskapslag stadgats om landstingets

organisation, och berörda stadgande föranleder därför ej anmärkning i behörighetshänseende.

Med stöd av vad ovan anförts angående 55 § 1 mom. landstingsbeslutet har Jag med stöd av 14 § 2 mom. självstyrelselagen beslutat förordna, att förevarande landstingsbeslut skall förfalla; vilket Landskapsstyrelsen härmed till kännedom meddelas.

Helsingfors, i statsrådet den 29 oktober 1971.

R e p u b l i k e n s P r e s i d e n t
Urho Kekkonen

Justitieminister Jacob Söderman

Till Ålands Landskapsstyrelse

Ålands landsting har den 23 juni 1971 fattat beslut om antagande av landskapslag om ändring av landskapslagen angående landskapsförvaltningen i landskapet Åland.

Vid föredragning i statsrådet i dag har Jag, efter att hava infordrat Högsta domstolens utlåtande i ärendet, över vilket även Ålandsdelegationen avgivit sitt yttrande, funnit att stadgandena rörande lantrådet och ledamöterna i landskapsstyrelsen har genom förevarande landstingsbeslut undergått den ändring som påkallas av stadgandena om dessa personers parlamentariska ansvar i det av landstinget samma dag antagna beslutet om landstingsordning för landskapet Åland. I 2 § 2 mom. självstyrelselagen för Åland stadgas, att landskapsförvaltningen omhänderhas av landskapsstyrelsen, som tillsättes av landstinget, och att dess ordförande är lantrådet, som jämväl väljes av landstinget, och jämlikt 18 § självstyrelselagen fastställs landskapsstyrelsens sammansättning ävensom landskapsstyrelsens och lantrådets åligganden och för dem gällande kompetensvillkor genom landskapslag. Landstinget har i sitt beslut beaktat stadgandet i 2 § 2 mom. och med stöd av 18 § faller landstingsbeslutet i övrigt inom landstingets behörighet. Landstingsbeslutet föranleder därför icke i och för sig anmärkning. Då emellertid beslutet på grund av sitt ovan anförda sammanhang med det samma dag antagna landstingsbeslutet om landstingsordning för landskapet Åland förutsätter sagda landstingsordnings ikraftträdande och Jag i dag beslutat förordna, att berörda landstingsordning skall förfalla, har Jag med stöd av 14 § 2 mom. självstyrelselagen beslutat förordna,

-5-

att även förevarande landstingsbeslut skall förfalla; vilket Landskapsstyrelsen härmed till kännedom meddelas.

Ålesund, i statsrådet den 29 oktober 1971.

R e p u b l i k e n s P r e s i d e n t

Urho Kekkonen

Justitieminister Jacob Söderman"

I anledning av nämnda skrivelser har landskapsstyrelsen beslutat förelägga landstinget till antagande ett nytt förslag till landstingsordning. Förslaget skulle i huvudsak överensstämma med landstingets ovan nämnda beslut. Endast på vissa nedan närmare berörda punkter har landskapsstyrelsen funnit anledning till att föreslå ändring. Dessa ändringar är till sin natur av rent lagteknisk art och innebär därför icke några större ingrepp i det sakliga innehållet. Bestämmelserna i landstingets beslut om antagande av landskapslagen om ändring av landskapslagen angående landskapsförvaltningen i landskapet Åland finns upptagna i landskapslagen om Ålands landskapstyrelse. Denna lag träder visserligen i kraft den 1.1. 1973 men landskapsstyrelsen anser det dock ändamålsenligt att för den korta tiden antaga motsvarande ändring av förvaltningslagen.

I anledning av ovan nämnda skrivelser har landskapsstyrelsen ansett det motiverat att i de direktiv, som skulle ges den av landstinget förutsatta självstyrelselagskommittén, skulle ingå att uppgöra förslag till ett sådant tillägg till självstyrelselagens 44 § och inlösningslagens 7 § att det nu aktuella "grundlagsskyddet" skulle fås till stånd. På den grund föreslår landskapsstyrelsen nu att 55 § 1 mom. i landstingsbeslutet skulle utgå.

Det kan måhända ifrågasättas huruvida det finns skäl för att hålla kvar möjligheten till kvalificerad majoritet för ändring, upphävande, förklaring av eller avvikelse från landskapslag, om ett sådant skydd icke kan gälla självstyrelselagen. Landskapsstyrelsen har dock ansett skäl därtill föreligga, särskilt med beaktande av att så som ovan nämnts självstyrelselagen och inlösningslagen genom självstyrelselagsreformen bör kunna få ett sådant skydd. En minoritet i landskapsstyrelsen har dock ansett att man icke skulle medtaga sagda skydd för landskapslagar i avvaktan på ändringen av självstyrelselagen.

Landskapsstyrelsen föreslår att den nya landstingsordningen skulle träda i kraft redan den 1 mars 1972. Då landstingsordningen sålunda skulle börja tillämpas under pågående landstingsår, föreslås att mandatperioden för av landstinget under denna session valda organ, med undantag av kulturutskottet skulle fortgå till utgången av oktober månad. Däremot skulle självstyrelsepolitiska nämnden och det nya kulturutskottet tillsättas redan i början av marssessionen.

Det nyvalda presidiets mandatperiod är enligt gällande landstingsordning densamma som landstingets d.v.s. fyra år. Motsvarande mandatperiod enligt den nya landstingsordningen skulle däremot bli ett år. Landskapsstyrelsen anser det därför vara riktigt att det nuvarande presidiets mandattid genom den nu förelagda landstingsordningen skulle förkortas till ett år och således upphöra i och med utgången av landstingsåret 1971-72. Sådana genom lagstiftningsåtgärd genomförda mandattidsförkortningar har tidigare företagits utom annat, då det gällt kommunalförvaltningen, utan att lagstiftningsbehörigheten blivit ifrågasatt.

Stadgandena i den föreslagna landstingsordningen skulle tillämpas på lantrådet och de landskapsstyrelseledamöter, vilka tillsatts innan lagen trätt i kraft, dock så att den nya lagen icke skulle påverka mandattiden.

Detaljmotivering.

I rikets svenskspråkiga lagar och författningar har nyligen det något ålderdomliga ordet "må" tagits ur användning och beroende av betydelsen ersatts med orden "får", "kan" eller "äger rätt". Ordet "må" torde sedan en lång tid tillbaka icke ha använts i rikssvensk lagtext. Landskapsstyrelsen anser därför att en motsvarande åtgärd även borde genomföras i fråga om de nya landskapslagar som landstinget härefter antager. Ordet "må" skulle dock fortfarande användas vid lagändringar.

6 §. Beträffande denna paragraf har landskapsstyrelsen övervägt en saklig ändring i jämförelse med landstingets beslut. Landskapsstyrelsen anser det nämligen vara oändamålsenligt att landstingsman icke skulle få utses till suppleant i landskapsstyrelsen. Ett sådant förbud skulle nämligen medföra en omotiverad inskränkning av kandidatkretsen. Av en ersättare, som ofta helt apropå skall taga plats i landskapsstyrelsen, bör nämligen krävas att han åtminstone är noggrant insatt i landskapets aktuella förvaltningsfrågor. I detta avseende skulle en landstingsman vara lämplig som ersättare.

Med beaktande av att 7 § av gällande landstingsordning nyligen ändrats så, att landstingsman får vara varken ledamot eller suppleant i landskapsstyrelsen, har landskapsstyrelsen dock icke funnit skäl att

nu föreslå avvikande lydelse av stadgandet. Landskapsstyrelsen avser emellertid att framdeles förelägga landstinget förslag till en sådan ändring att landstingsman skulle kunna utses till suppleant i landskapsstyrelsen.

15 §. Enligt 15 § 2 mom. i landstingets beslut skulle avslutningsdagen vara i lag fastställd till den 31 oktober. Då landstinget såsom tidigare troligtvis kommer att vara samlat även under hösten, har landskapsstyrelsen icke ansett det ändamålsenligt att landstinget efter kanske några veckors paus ånyo samlas under en dag för att enbart förklara landstinget avslutat. I stället skulle avslutningsdagen kunna infalla såsom under senare år i slutet av en "sommarsession", såvida icke landstinget finner anledning att sammankomma en särskild dag för avslutningen.

För den skull föreslår landskapsstyrelsen att landstinget på förslag av talmanskonferensen skulle besluta om den tid, under vilken landstinget är samlat. Detta innebär att landstinget för varje år fastställer den dag då avslutningen äger rum.

25 §. I landstingsbeslutets 25 § har såsom en särskild grupp av lagmotioner upptagits "lagmotion till riksdagen" och som en särskild grupp finansmotioner "finansmotion till riksdagen". I självstyrelselagens 15 § användes dock icke ordet "motion" för landstingets rätt att anhängiggöra ärenden i riksdagen utan i stället "initiativ". Orsaken härtill torde vara den, att "motion" enligt gängse juridiskt språkbruk användes såsom benämning på de initiativ som de enskilda riksdagsmännen väcker i riksdagen. Landskapsstyrelsen föreslår därför att orden lagmotion och finansmotion i dessa fall skulle utbytas mot orden laginitiativ och finansinitiativ varigenom benämningen skulle överensstämma med den som användes i självstyrelselagens 15 §. Ålandsdelegationen har i sitt utlåtande av den 3 september 1971 till Republikens President i anledning av landstingsbeslutet bland annat framhållit att delegationen funnit det vara riktigare att använda de nu föreslagna uttrycken ehuru de i landstingsbeslutet nyttjade uttrycken icke skulle givit anledning till oklarhet.

26 §. I 1 mom. föreslås en förtydligande ändring däri att "lagtima landsting" utbyts till "lagtima session". Ändringen föranledes också av den föreslagna ändringen av 15 §.

En förtydligande formell ändring föreslås även i 4 mom.

55 §. Se allmänna motiveringen.

74 §. Såsom i den allmänna motiveringen anförts skulle mandatperioden för samtliga utskott förutom kulturutskottet fortgå till utgången av pågående landstingsår. Den självstyrelsepolitiska nämnden skulle dock tillsättas efter det lagen trätt i kraft. Då kulturutskottet i lagen fått utvidgade befogenheter, skulle likaså ett nytt kulturutskott tillsättas i stöd av denna lag samtidigt som mandattiden för det nuvarande utskottet skulle utgå den 30 april 1972.

Landskapslag om ändring av landskapslagen angående landskapsförvaltningen i landskapet Åland.

Förslaget har förutom att 1 § icke medtagits utarbetats i överensstämmelse med landstingets beslut om antagande av landskapslag om ändring av landskapslagen om landskapsförvaltningen i landskapet Åland. Denna paragraf har kunnat utelämnas, emedan motsvarande stadgande ingår i landskapslagen om Ålands landskapsstyrelse och kommer därför att bli gällande från och med den 1 januari 1973, då giltigheten av förvaltningslagen skulle upphöra.

Med hänvisning till det ovan anförda får landskapsstyrelsen vördsam förelägga landstinget till antagande

L a n d s t i n g s o r d n i n g
för landskapet Åland.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas:

1 kap.

Allmänna grunder.

1 §.

Ålands landsting representerar Ålands befolkning och består av trettio landstingsmän.

2 §.

Landstingsman och ersättare för honom väljes på sätt i landskapslagen om landstingsval och kommunalval (vallagen) stadgas.

Landstingsmans uppdrag begynner den 1 november det år ordinarie landstingsval verkställts samt fortfar under fyra år.

Har landstinget blivit upplöst och nya val förrättats, skall, så framt ej ny upplösning av landstinget ägt rum, landstingsmans uppdrag gälla från den dag han förklarats vald till och med den 31 oktober det år, under vilket ordinarie val därefter verkställles. Likväl skall, om nyval verkställts samma år som ordinarie val skulle förrättas, landstingsmans uppdrag gälla till och med den 31 oktober det fjärde året därefter.

3 §.

Landstingsmännen utses genom omedelbara, proportionella och hemliga val. För landstingsval bildar landskapet Åland en valkrets.

Vid valen har alla röstberättigade lika rösträtt.

Rösträtt får icke utövas genom ombud.

4 §.

Röstberättigad är envar man och kvinna, som före valåret fyllt tjugu år och innehar åländsk hembygdsrätt.

Rösträtt tillkommer dock ej den, som enligt riksdagsordningen i motsvarande fall skulle sakna valrätt vid riksdagsmannaval, oaktat han vore mantalsskriven i landet såsom finsk medborgare.

5 §.

Valbar till landstingsman är envar, som är röstberättigad.

Förverkar landstingsman sin valbarhet, upphör hans landstingsmannaupdrag.

Väljes landshövdingen, lantrådet eller annan innehavare av tjänst eller befattning vid länsstyrelsen eller landskapets centrala ämbetsverk till landstingsman, skall vederbörande efter det valet vunnit laga kraft begära befrielse från förenämnda tjänst eller befattning. Förrän befrielse beviljats får han ej tillträda sitt landstingsmannaupdrag.

6 §.

Utses landstingsman till tjänst eller befattning, som avses i 5 § 3 mom., skall han frånträda sitt landstingsmannaupdrag.

Landstingsman, som valts till ledamot eller ersättare i landskapsstyrelsen, skall för den tid detta uppdrag varar frånträda sitt landstingsmannaupdrag, varvid ersättaren inträder i hans ställe.

Ledamot eller ersättare i landskapsstyrelsen, som valts till landstingsman, skall avgå från landskapsstyrelsen, därest han icke enligt 2 mom. frånträder sitt landstingsmannaupdrag.

7 §.

Den, som förklarats vald till landstingsman, kan icke befrias från detta uppdrag, såvida han ej förmår visa laga förfall eller annat skäl, som av landstinget godkännes.

8 §.

Avlider landstingsman eller förlorar han sin valbarhet eller avgår han på grund av laga eller av landstinget godkänt skäl eller förklaras han ha förverkat sitt uppdrag, inträder ersättaren i hans ställe.

Har landstinget beviljat landstingsman befrielse från deltagande i en landstingssession, inträder ersättaren i hans ställe.

Ungår landstingsman frihetsstraff, träder ersättaren i hans ställe för den tiden.

Beträffande den ordning, i vilken ersättare inkallas, stadgas i vallagen.

9 §.

Landstingsman är pliktig att i utövningen av sitt uppdrag så handla, som rätt och sanning bjuder. Han är därvid skyldig att iakttaga lag och är icke bunden av några andra föreskrifter.

10 §.

Landstingsman får icke förvägras att inställa sig vid landsting och fullgöra sitt uppdrag.

11 §.

Häktas landstingsman under pågående landsting, skall därom genast anmälas hos landstingets talman.

12 §.

Landstingsman åtnjuter av landskapsmedel arvode och övriga ersättningar enligt landstingets beslut.

Angående landstingsmans pensionsskydd stadgas genom landskapslag.

13 §.

Infinner sig landstingsman icke i rätt tid till landsting eller uteblir han utan landstingets tillstånd från sammanträde och har han

icke haft förfall, som av landstinget godkännes, kan landstinget döma honom till förlust av landstingsmannaarvode eller del därav. Landstingsman, som icke låtit sig härav rätta, kan av landstinget förklaras ha förverkat sitt uppdrag.

Landstingsman, som undergår frihetsstraff, erhåller icke för denna tid landstingsmannaarvode.

2. kap.

Landstingets början, upplösning och avslutning.

14 §.

Landstinget sammanträder i Mariehamn, eller där särskilda omständigheter sådant påkallar, på annan ort inom landskapet som av landstingets presidium bestämes.

15 §.

Landstinget sammankommer årligen till lagtima session den 1 november och den 1 mars och är samlat med eller utan avbrott under den tid landstinget på förslag av talmanskonferensen besluter.

16 §.

Har landstinget upplösts, skall landstinget efter nyval sammankomma till lagtima möte på första dagen i den kalendermånad, som begynner näst efter 90 dagar från upplösningen.

Angående landstingets upplösning och förordnande om nyval kungöres i den ordning, som i 73 § säges. Därjämte meddelas den myndighet och de nämnder, på vilka föranstaltande av val ankommer.

17 §.

Om sammankallandet av urtima landsting stadgas i 8 § självstyrelselagen för Åland.

Kallelse till urtima landsting offentliggöres i sådan uti landskapet utkommande tidning, vari allmänna, landstinget rörande beslut och förfoganden kungöres.

Urtima landsting får ej utsättas att börja tidigare än på femtonde dagen efter kallelsens utfärdande, ej heller fortgå längre än till och med den sista helgfria dagen före den, då lagtima session vidtager.

Vid urtima landsting får endast förekomma ärende, som föranlett landstingets sammankallande, så ock vad med sådant ärende står i oskiljaktigt sammanhang.

18 §.

Sista vardagen före den dag, på vilken landstinget efter val första gången skall sammankomma, bör samtliga landstingsmän klockan 15.00 förete sina fullmakter för den eller dem, som landshövdingen förordnat att granska fullmakterna. Vid granskning av fullmakt bör undersökas, huruvida den är utfärdad av behörig myndighet och i föreskriven form.

Alfabetisk förteckning över de befullmäktigade landstingsmännen skall senast klockan 12.00 följande dag tillhandahållas landstinget.

Landstingsman, som infinner sig efter landstingets början, äger där intaga sin plats, sedan han för talmannen uppvisat godkänd fullmakt.

19 §.

Har landstingsmans fullmakt icke blivit godkänd, äger landstinget rätt att pröva, huruvida han likväl på grund av densamma får inträda i landstinget.

Göres under landstinget på grund av landstingsordningen anmärkning mot landstingsmans behörighet, ankommer dess prövande på landstinget, såframt icke samma anmärkning genom besvär över valet redan anförts eller ännu kan anföras hos vederbörande myndighet.

I övrigt får fråga om giltighet av landstingsval icke vid landsting upptagas, utom då anmärkning göres därom, att beträffande valet eller därtill hörande åtgärder uppenbart brottsligt förfarande förekommit eller att otvivelaktigt misstag vid fastställandet av valets utgång ägt rum. I sådant fall äger landstinget, där det tillika är tydligt, att brottet eller misstaget kunnat utöva inverkan på utgången av valet och ändring ej vidare kan i besvärsväg vinnas, vidtaga åtgärd till sådan rättelse, som är förenlig med bestämmelserna i vallagen.

Den, vars behörighet är satt i fråga, bibehåller emellertid sitt uppdrag såsom landstingsman, intill dess han förklarats därtill obehörig.

20 §.

Den dag landstinget vidtager med nytt arbetsår skall landstingsmännen klockan 12.00 samlas till plenum. Vid detta plenum, vid vilket ordet föres av den landstingsman, som är till åren äldst, väljer landstinget skilt för sig talman och två vicetalmän.

Därefter avgiver talmannen och vicetalmännen inför det församlade landstinget, var efter annan, denna högtidliga försäkran:

"Jag N.N. försäkrar, att jag vill i utövningen av talmansbefattningen efter all min förmåga upprätthålla den rätt, som enligt grundlagarna tillkommer landskapet Ålands befolkning samt rikets regering och riksdag".

Meddelande om valets utgång skall ofördröjligen tillställas landshövdingen och landskapsstyrelsen.

Avlider talman eller vicetalman under arbetsåret eller avgår han från sin befattning, skall ny talman eller vicetalman väljas.

21 §.

Landshövdingen tillkännagiver tiden för landstingets öppnande, som skall äga rum samma dag landstinget sammankommit. På utsatt tid skall landstingets medlemmar, efter det gudstjänst förrättats, sammankomma i sessionssalen, där landstinget förklaras öppnat.

Landstingets avslutande sker på tid som landshövdingen tillkännagiver.

Vid förfall för landshövdingen gäller vad därom i 9 § självstyrelselagen för Åland är stadgat.

3 kap.

Ärendenas upptagande vid landstinget.

22 §.

Presidentens framställningar och meddelanden överlämnas till landstinget såsom i självstyrelselagen stadgas.

23 §.

Landskapsstyrelsen äger rätt att överlämna framställning eller meddelande till landstinget. Framställning kan efter talmanskonferensens hörande återtagas.

Landshövdingen och lantrådet är berättigade att överlämna meddelande till landstinget.

Angående självstyrelsepolitiska nämndens initiativrätt stadgas i 29 §.

24 §.

Angående landskapsstyrelsens berättelse gäller vad därom är stadgat i landskapslagen om Ålands landskapsstyrelse.

25 §.

Landstingsman äger rätt att till landstinget överlämna motion i den ordning 26 § stadgar. Motion skall innefatta antingen

- 1) lagmotion, innehållande i lagform avfattat förslag
 - a) om stiftande av ny landskapslag eller om ändring, förklaring eller upphävande av gällande landskapslag; eller
 - b) om laginitiativ till riksdagen;
- 2) finansmotion, innehållande förslag
 - a) om upptagande av anslag i årsstat;
 - b) om framställning om extraordinarie anslag; eller
 - c) om finansinitiativ till riksdagen; eller

3) hemställningsmotion, innehållande förslag att landstinget måtte hos riksdagen, landskapsstyrelsen, talmanskonferensen eller självstyrelsepolitiska nämnden hemställa om vidtagande av viss åtgärd.

26 §.

I 25 § omförmälda motioner skall skriftligen avfattade inlämnas

till landstingets kansli. Landstingsman är icke berättigad att väcka motion senare än klockan 12.00 på tionde dagen efter det landstinget i enlighet med 15 § sammankommit till lagtima session, såframt icke så-
dan direkt föranledes av något av landstinget redan fattat beslut eller till landstinget överlämnad framställning eller återtagande av sådan eller ock av annan under landstinget inträffad händelse. Härvid får motion inlämnas senast klockan 12.00 på fjärde dagen efter den, då motionären bör anses ha fått kännedom om händelsen.

I motion bör jämväl angivas de skäl, på vilka förslaget grundas.

Ärenden av olika beskaffenhet får icke sammanföras i en skrift.

Återkallas motion skall den skrift varigenom detta sker vara underskriven av samtliga landstingsmän, som undertecknat motionen.

27 §.

Utan hinder av stadgandena i 26 § kan minst fyra landstingsmän väcka motion i ärende rörande landskapets författningens rättheter.

Angående sättet för anhängiggörande av yrkande på misstroendeförklaring för lantrådet eller landskapsstyrelsens ledamöter stadgas i 49 §.

28 §.

Har handläggningen av ärende vid lagtima landsting icke hunnit slutföras, fortsättes dess behandling vid följande lagtima landsting, såframt landstingsval ej mellankommit.

4 . kap.

Självstyrelsepolitiska nämnden.

29 §.

Varje lagtima landsting skall tillsätta en nämnd (självstyrelsepolitiska nämnden) med uppgift att verka såsom rådgivande organ i frågor rörande landskapets författningens rättheter.

Landstinget, landstingsutskott och landskapsstyrelsen äger rätt att i fråga, som avses i 1 mom., inhämta nämndens utlåtande.

Nämnden vare ock obetaget att i dylik fråga hos landstinget och landskapsstyrelsen väcka förslag om uttalande eller åtgärd,

30 §.

Självstyrelsepolitiska nämnden består av talmannen som ordförande samt fyra ledamöter och två ersättare, vilka landstinget väljer inom sig. Val av ledamöter och ersättare skall av landstinget förrättas senast fjärde dagen efter landstingets öppnande.

Nämnden väljer inom sig viceordförande.

31 §.

Talmannen, eller vid förfall för honom viceordföranden, samman-

kaller nämnden så ofta ärendena det fordrar. Anhåller landskapsstyrelsen eller minst tre av nämndens ledamöter att nämnden skall sammanträda för viss uppgiven fråga, skall talmannen utan dröjsmål sammankalla nämnden.

Lantrådet och ledamöterna i landskapsstyrelsen, så ock särskilda sakkunniga, kan av nämnden kallas till sammanträde. Beträffande skyldighet för landskapsstyrelsen och underlydande myndigheter att delgiva tillgängliga handlingar och meddela nödiga upplysningar gäller vad därom är stadgat i 41 §.

Nämndens medlemmar bör iakttaga den förtegenhet, som ärendets beskaffenhet kräver.

32 §.

Landskapsstyrelsen skall i början av varje landsting och senare så ofta omständigheterna det föranleder lämna nämnden skriftlig redogörelse om de självstyrelsepolitiska frågor, som väsentligt kan beröra landskapets författningssenliga rättigheter.

33 §.

Vad om utskott är stadgat i denna landstingsordning skall i övrigt i tillämpliga delar gälla självstyrelsepolitiska nämnden.

5 kap.

Ärendenas beredning.

34 §.

Vid varje lagtima landsting skall senast andra dagen efter dess öppnande för beredning av ärenden tillsättas ett lagutskott, ett finansutskott, ett lag- och ekonomiutskott samt ett kulturutskott, vart och ett bestående av fem medlemmar, ävensom ett justeringsutskott med tre medlemmar. För sådan behandling av ärenden, som omförmäles i 54 §, skall landstinget senast på tredje dagen tillsätta landstingets stora utskott, i vilket skall inväljas tio medlemmar.

Landstinget äger därutöver vid behov tillsätta ytterligare utskott bestående av högst fem medlemmar.

I varje utskott tillsättes minst två ersättare.

Utskotts uppdrag varar till dess nytt val förrättats, dock ej längre än till valperiodens utgång. Justeringsutskottet skall, om så erfordras, likväl fortsätta med sin verksamhet även därefter till dess de av landstinget detsamma anförtrodda uppdragen slutförts.

Utskott kan, om ärendena det påkallar, sammankomma jämväl under tid då landstinget icke sammanträder.

Vid urtima landsting tillsättes de utskott, vilka för beredningen av de i landstinget förekommande ärendena erfordras.

35 §.

Lagutskottet åligger att bereda i 55 § nämnda ärenden samt övriga lagstiftningsärenden, vilka icke hänskjutits till annat utskott.

På lagutskottet ankommer jämväl att skilja mellan landstinget och dess talman, då talmannen vägrat upptaga väckt fråga eller framställa omröstningsförslag eller då landstinget eljest icke åtnöjts med talmannens förfarande, ävensom att granska landskapsstyrelsens berättelse och framställa därav påkallade förslag.

36 §.

Till finansutskottet hänskjutes landskapsstyrelsens förslag till årsstat, förslag till framställning om extraordinarie anslag, finansmotioner samt landskapets bokslut och revisorernas berättelse.

Finansutskottet äger att inhämta utlåtande av lag- och ekonomiutskottet rörande anslagen för planeringsverksamheten och av kulturutskottet rörande anslagen för kulturella ändamål.

37 §.

På lag- och ekonomiutskottet ankommer att bereda lagförslag av huvudsakligen ekonomisk natur ävensom övriga till dess behandling hänskjutna lagstiftningsärenden.

38 §.

På kulturutskottet ankommer att bereda de lagstiftningsärenden rörande undervisningsväsendet, forn- och kulturminnesvården, landskapsarkivet samt biblioteksväsendet och den fria bildningsverksamheten, som av landstinget hänskjutes till utskottet.

39 §.

På justeringsutskottet ankommer att övervaka, att landstingets expeditioner överensstämmer med dess beslut.

40 §.

Utskott skall på kallelse av dess äldsta medlem sammankomma senast dagen efter det utskottet tillsatts för att under dennes ordförandeskap inom sig välja ordförande och viceordförande.

Vid förfall för utskottsmedlem träder ersättare i hans ställe. Utskott är beslutfört om minst fyra femtedelar av dess medlemmar är tillstädes.

Uteblir utskottsmedlem utan förfall eller särskilt tillstånd från utskottets sammanträde, anmäla utskottet härom till landstinget, som kan döma honom förlustig landstingsmannaarvode eller del därav såsom i 13 § säges, samt, därest det sker oftare, förklara honom ha förverket sitt uppdrag såsom utskottsmedlem.

Medlem, som icke omfattat utskottets beslut, är berättigad att till utskottets betänkande foga skriftlig reservation, dock utan att betänkandet därigenom uppehålls.

-16-

41 §.

Utskott kan i ärende, som hänskjutits till dess behandling, inbegära utlåtande av annat utskott eller av självstyrelsepolitiska nämnden.

Landskapsstyrelsen så ock densamma underlydande myndighet, tjänsteman eller allmän inrättning skall på begäran utan dröjsmål till utskott överlämna handlingar eller meddela utskott skriftliga eller muntliga upplysningar. Kan det icke ske, skall skälet härtill givas utskottet till känna.

42 §.

Talmannen, vicetalmännen samt utskottens ordförande bildar talmanskonferensen.

På talmanskonferensen ankommer att föreslå ändringar i landstingets arbetsordning, att avge utlåtande rörande sådan ändring däri, vartill landstingsman tagit initiativ, att göra förslag om bestämmelser för val inom landstinget, att i övrigt göra nödigbefunna förslag om landstingsarbetets ordnande samt att uppgöra förslag till instruktion och avlöning för landstingets tjänstemän.

6 kap.

Ärendenas behandling i plenum och i stora utskottet.

43 §.

Talmannen åligger att utfärda kallelse till plenum, att därvid föredraga ärendena och leda överläggningarna, att framställa proposition för besluts fattande, att vidmakthålla ordning vid sammanträdena och jämväl i övrigt vaka däröver, att sådant, som strider mot lag, icke må komma under överläggning samt att avsluta plenum.

Talmannen får icke deltaga i överläggning i plenum men väl i omröstning och val. Han får ej heller i plenum föreslå något annat än det som erfordras enligt landstingsordningen och arbetsordningen samt för verkställighet av landstingets beslut.

Vid förfall för talmannen träder i hans ställe första eller, om förfall även för denne inträtt, andra vicetalmannen.

44 §.

Landstingets förhandlingar skall äga rum på svenska språket. Förhandlingarna är offentliga, såframt ej landstinget för visst fall annorlunda besluter.

45 §.

Vid plenum äger varje landstingsman, med i 47 § nämnda undantag, rätt att erhålla ordet i den ordning, vari han anmält sig. Dock kan landstingsman, på sätt i arbetsordningen närmare föreskrives, givas ordet i annan ordning för att närmare redogöra för utskottsbetänkande

-17-

eller motion eller för att i korthet besvara annans anförande.

Varje landstingsman äger rätt att till protokollet fritt tala och yttra sig i alla frågor, som då handlägges, och om lagligheten av allt, som i landstinget tilldrager sig.

Ej må någon tala, förrän ordet tilldelats honom, och icke heller utom protokollet.

46 §.

Landstingsman får icke använda personligen förolämpande uttryck eller eljest uppträda på ett mot god ordning stridande sätt. Sker det och låter den felande icke sig rätta av talmannens föreställning, äger talmannen främtaga honom ordet. Har sådant ägt rum, får den felande för det sammanträdet icke vidare yttra sig. Väckes förslag att den landstingsman, som sålunda förgått sig, därjämte bör av talmannen erhålla varning eller på viss tid, ej överstigande fyra dagar, uteslutas från landstingets sammanträden, skall beslut därom av landstinget fattas vid nästa sammanträde.

47 §.

Landshövdingen och lanträdet äger rätt att övervara landstingets plena och deltaga i överläggningarna, men icke i besluten. Lag samma vare beträffande ledamot av landskapsstyrelsen. Vill landshövdingen eller lanträdet yttra sig, gives honom ordet framom andra. Angående replikrätt för ledamot i landskapsstyrelsen stadgas i arbetsordningen.

48 §.

Till landskapsstyrelsen riktat spörsmål i angelägenhet, som faller inom landskapsstyrelsens behörighet, kan framställas för behandling i landstinget. Sådant spörsmål skall skriftligen avfattat och av bestämt innehåll samt undertecknat av minst fem landstingsmän avlämnas till talmannen, vilken äger att överbringa detsamma till landskapsstyrelsen samt föredraga det till kännedom i landstinget. Inom tio dagar efter mottagandet av spörsmålet skall landskapsstyrelsen avgiva skriftligt svar eller ock meddela att svar icke avgives. Sedan svaret avgivits eller meddelandet lämnats vare det landstinget obetaget att efter överläggning fatta beslut om hemställan till landskapsstyrelsen i ärendet.

Landstingsman äger rätt att i landstinget till lanträdet eller landskapsstyrelsen ställa enkel fråga i angelägenhet inom landskapsstyrelsens behörighet. Frågan, som bör vara kort och icke innehålla motivering eller kritiskt uttalande, skall skriftligen avfattad avlämnas till talmannen, vilken äger att ofördröjligen bringa den till vederbörandes kännedom. På tid, som bestämmes genom överenskommelse med talmannen, avgiver lanträdet eller den ledamot landskapsstyrelsen därtill

avsett muntligt eller skriftligt svar. Svaret bör vara kort, och frågeställaren får med anledning av detsamma omedelbart framställa högst två till huvudfrågan anslutna korta tilläggsfrågor, vilka genast skall besvaras. I ärendet skall annan överläggning icke äga rum.

49 §.

Yrkande om att landstinget skall förklara, att lantrådet eller landskapsstyrelsens ledamöter saknar landstingets förtroende, bör göras skriftligen och undertecknas av minst fem landstingsmän. Ärendet får icke upptagas till behandling, förrän lantrådet eller, om yrkandet avser landskapsstyrelsens ledamöter, dessa beretts tillfälle att senast på tredje dagen efter erhållen del därav inför landstinget avgiva förklaring. Beslut i ärendet får icke fattas tidigare än på fjärde dagen efter det landstinget mottagit förklaringen. Har minst 16 landstingsmän vid omröstning omfattat yrkandet, gäller det som landstingets beslut.

Har lantrådet eller minst fyra av landskapsstyrelsens ordinarie ledamöter skriftligen meddelat, att avgörande av ärende i landstinget på visst sätt innebär att lantrådet eller sagda ledamöter anser sig sakna landstingets förtroende, företages ärendet till slutligt avgörande tidigast på femte dagen efter det landstinget delgivits meddelandet.

50 §.

Rör ärende någon landstingsman personligen, får han deltaga i överläggningen, men ej i fattande av beslut.

51 §.

Till landstinget överlämnade framställningar och motioner får icke företagas till slutlig behandling, förrän betänkande över dem avgivits av utskott.

Har landskapsstyrelsen överlämnat meddelande rörande planerad framställning till landstinget eller angående riktlinjer, som landskapsstyrelsen avser att följa i förvaltningen, kan landstinget, därest ärendet prövas vara av synnerlig vikt, hänskjuta detsamma till utskott, som äger att uppgöra förslag till yttrande i ärendet. Gäller meddelandet lagframställning, skall utlåtande över utskottsbetänkandet inbegäras av stora utskottet. I detta fall tillämpas bestämmelserna i 54 § sålunda, att ärendet undergår endast två behandlingar och avgöres vid den andra av dessa.

Besluter landstinget att i 2 mom. avsett ärende icke skall hänskjutas till utskott, antecknas meddelandet till kännedom.

-19-

52 §.

Hänskjutes ej i 51 § nämnt ärende, då det första gången förekommer till behandling, genast enhälligt till utskott, skall det ligga på bordet till något av de närmast följande sammanträdena. Beslut angående sådan remiss skall fattas, då ärendet ånyo upptages till behandling.

53 §.

Utskottsbetänkande skall bordläggas, då det första gången föredrages. Vid nästa föredragning skall det, oberoende av om överläggning ägt rum eller icke, ånyo bordläggas, om minst två landstingsmän begär det. Då ärendet tredje gången föredrages, skall det ytterligare en gång bordläggas, om landstinget så besluter.

Landstinget kan besluta att inhämta nytt betänkande av samma utskott eller utlåtande av annat utskott eller av självstyrelsepolitiska nämnden.

54 §.

Angår utskottsbetänkande antagande eller förkastande av lagförslag, skall ärendet underkastas tre skilda behandlingar i landstingets plenum.

Vid första behandlingen föredrages utskottsbetänkandet och lämnas åt landstingsmännen tillfälle att yttra sig i frågan. Sedan överläggningen förklarats avslutad, överlämnas ärendet, utan att beslut i själva saken fattats, till stora utskottet, som det åligger att däri avgiva yttrande och framställa de förslag, till vilka utskottet kan finna anledning.

Vid andra behandlingen föredrages stora utskottets betänkande, varvid landstinget, ifall betänkandet innehåller lagförslag, ingår i prövning av lagförslaget samt fattar beslut om varje särskild punkt däri. Förslag om hela lagförslagens förkastande upptages härvid icke till behandling. Godkännes stora utskottets förslag till alla delar, förklaras andra behandlingen avslutad. Blir stora utskottets förslag icke oförändrat godkänt, överlämnas lagförslaget, i den lydelse det genom landstingets beslut erhållit, ånyo till stora utskottet, på vilket det ankommer att förorda sistnämnda förslag med eller utan ändringar eller att avstyrka lagförslagens antagande. Har stora utskottet icke omfattat landstingets beslut, besluter landstinget om varje särskild punkt i stora utskottets förslag, varvid landstinget antingen vidblir sitt tidigare beslut eller antager stora utskottets förslag, varefter andra behandlingen förklaras avslutad.

Innehåller stora utskottets betänkande avböjande av lagförslaget, kan landstinget besluta att till grund för andra behandlingen lägga annat förslag, som tidigare legat till grund för behandlingen. I sådant fall förfares på sätt i 3 mom. är stadgat.

-20-

Vid tredje behandlingen föredrages ärendet till slutligt avgörande, urvid landstinget kan antingen oförändrat antaga lagförslaget sådant det vid andra behandlingen godkännts eller förkasta detsamma. Tredje behandlingen äger rum tidigast andra dagen räknat från den dag då andra behandlingen avslutats, eller om ärendet gäller i 55 § 1 mom. nämnd stiftning tidigast sjunde dagen från sistsagda dag.

55 §.

I landskapslag, som berör självstyrelsens konstitution, kan bestämmas att ändring, förklaring och upphävande av samt avvikelser från lagen skall vid tredje behandlingen omfattas av minst två tredjedelar av de avgivna rösterna. Landskapslag, där sådan bestämmelse införes, skall stiftas i sagda ordning.

56 §.

Vid urtima landsting upptaget ärende skall vid samma landsting slutligen avgöras.

57 §.

Av landstingsman under ärendes behandling framställt förslag, som icke har direkt sakligt sammanhang med ärendet, får icke upptagas till behandling.

Förslag, som landstingsman framställt och som avser införande i årsstat av nytt, i landskapsstyrelsens förslag icke upptaget anslag, beaktas endast då det väckts genom finansmotion.

58 §.

I händelse landstinget vid handläggning av finansutskottets förslag till årsstat icke godkänt betänkandet oförändrat, överlämnas ärendet till finansutskottet, som äger avgiva utlåtande angående de av landstinget vidtagna ändringarna. Föreslår finansutskottet ändringar i landstingets beslut, besluter landstinget om varje särskild punkt i finansutskottets ändringsförslag.

59 §.

I ärende, där överläggning ägt rum, får beslut icke fattas, förrän landstinget efter talmannens hemställan förklarat överläggningen avslutad.

60 §.

Då fråga föreligger till avgörande, framställer talmannen, på grund av vad i saken föreslagits, så avfattat omröstningsförslag, att svaret "ja" eller "nej" uttrycker landstingets beslut.

Finnes flera förslag till beslut, ställes ett såsom motförslag till ett annat, intill dess om alla sålunda röstats, de avsedda omröstningsförslagens ordalydelse och ordningsföljd bör vara av lands-

-21-

tinget godkända, innan omröstningsförslag till besvarande framställles. Ändring av föreslagen ordalydelse och ordningsföljd får föreslås, men ny överläggning i sak kan icke äga rum.

Faller rösterna lika vid omröstning, avgör talmannens röst utom vid val, då lotten avgör.

Omröstning får icke verkställas därom, huruvida omröstning skall äga rum.

61 §.

Den, som icke instämt i fattat beslut, äger rätt att till protokollet anmäla sin skiljaktiga mening. Dock kan sådan anmälan icke förmedla vidare överläggning.

62 §.

Talmanen får vägra att till handläggning upptaga väckt fråga eller att framställa omröstningsförslag, om han finner det strida mot lag eller beslut, som av landstinget redan fattats. För sådan vägring bör talmanen anföra skäl.

Nöjes landstinget icke med talmannens åtgärd, hänskjutes ärendet till lagutskottet, vilket utan dröjsmål bör inkomma med motiverat avgörande, huruvida sakens upptagande eller omröstningsförslags framställande strider mot lag eller mot av landstinget förut fattat beslut.

63 §.

Beslut får ej vid justering sakligt ändras.

64 §.

Landstingsman, som ej varit tillstädes, då beslut i något ärende fattats, äger rätt att därefter till protokollet anmäla, att han icke deltagit i beslutet, men får ej framställa någon anmärkning mot det samma.

7 kap.

Meddelande av landstingets beslut.

65 §.

Landstingets beslut om antagande av landskapslag insändes till republikens president av landstingets talman, varom landshövdingen bör underrättas. Lag samma vare beträffande beslut, vilka utgör svar på presidentens framställningar och meddelanden.

Av landstinget godkända initiativ, avsedda att föreläggas riksdagen, översändes till regeringen.

Har landstinget antagit förslag till framställning om beviljande av extraordinarie anslag, översändes beslutet till Ålandsdelegationen.

66 §.

I 65 § omförmälda beslut samt övriga landstingets beslut, vilkas

I
Förkställande ankommer på landskapsstyrelsen, skall meddelas landskapsstyrelsen genom skrivelse från landstinget.

67 §.

I 65 § omförmälda handlingar samt alla utgående skrivelser upptas och expedieras av landstingets kansli under uppsikt av landstingets justeringsutskott.

Beslut får icke expedieras från landstinget, förrän det blivit känt av justeringsutskottet.

Landstingets beslut underskrives av talmannen och vicetalmännen, medan övriga utgående expeditioner underskrives av talmannen och sekreteraren.

8 kap.

Särskilda stadganden.

68 §.

Presidentens framställningar och meddelanden skall såväl i plenum som i utskott företagas till behandling framom andra ärenden.

69 §.

Infaller annan än i 18 § 1 mom. stadgad dag på lördag eller helgdag, gäller första vardag därefter såsom utsatt dag.

70 §.

Landstingets protokoll föres under talmannens tillsyn av sekreteraren. Vid början av varje arbetsår utser landstinget inom sig tre justeringsmän jämte nödigt antal ersättare att justera protokollet.

71 §.

Landstingets kansli står under kanslikommissionens uppsikt. Till kanslikommissionen hör talmannen och vicetalmännen samt två för varje arbetsår valda landstingsmän.

72 §.

Val inom landstinget sker enligt proportionellt valsätt, där två eller flera personer skall väljas.

73 §.

Landskapslagar, i 55 § omförmälda av riksdagen antagna lagar, landstingets beslut om bifall till lag, genom vilken fördrag med främmande makt bringas i kraft i landskapet, samt övriga landstingsbeslut av vitt de är av allmännare betydelse, skall på åtgärd av landskapsstyrelsen kungöras i Ålands författningssamling.

74 §.

Denna landstingsordning träder i kraft den 1 mars 1972. Mandattiden för den talman och de vicetalmän, vilka landstinget valt i stöd av stadgandena i gällande landstingsordning, utgår den 31 oktober 1972. Detsamma gäller även mandattiden för de utskott och övriga landstings-

organ, vilka landstinget tillsatt i stöd av gällande landstingsordning, dock så att mandattiden för kulturutskottet utgår den 29 februari 1972.

Val av självstyrelsepolitisk nämnd och av i denna lag förutsatt kulturutskott förrättas första gången i stöd av denna lag, då landstinget sammankommer den 1 mars 1972.

Stadgandena i denna lag äger jämväl tillämpning på lantråd och ledamöter i landskapsstyrelsen, vilka tillsatts före denna lags ikraftträdande, dock så att mandatperioden för ledamöterna räknas från och med den 1 januari 1972.

Denna landstingsordning får icke ändras, förklaras eller upphävas, ej heller må avvikelse därifrån göras på annat sätt än i 55 § är stadgat.

- 24 -

L a n d s k a p s l a g

om ändring av landskapslagen angående landskapsförvaltningen i landskapet Åland.

I enlighet med Ålands landstings beslut upphäves 16 § 2 mom. landskapslagen den 16 april 1952 angående landskapsförvaltningen i landskapet Åland (22/52) och ändras 2-4 §§ samt fogas till 10 § ett nytt 2 mom. som följer:

2 §.

Lantrådet och ledamöterna i landskapsstyrelsen utses bland personer, som är valbara till landstingsmän och äger erfarenhet i allmänna värv samt vilka givit sitt samtycke därtill. Lantrådet bör därjämte ha ådagalagt god administrativ förmåga.

Ledamot i landskapsstyrelsen må likväl icke vara tjänsteman eller befattningshavare vid länsstyrelsen eller landskapets centrala ämbetsverk, ej heller annan tjänsteman eller befattningshavare, som på grund av sin ställning är redovisningskyldig inför landskapsstyrelsen.

Vad i denna lag är stadgat om ledamot gäller jämväl ersättare för ledamot, såvida ej annorlunda föreskrives.

3 §.

Lantrådet kallas till sitt ämbete av landstinget och kvarstår i detsamma så länge han åtnjuter landstingets förtroende. I ämbetet tillkommer honom de allmänna rättigheter, som är landskapets tjänstemän tillförsäkrade, samt åligger honom de skyldigheter, som i denna landskapslag eller annorstädes är påbjudna.

Angående sättet för utrönande av landstingets förtroende för lantrådet stadgas i landstingsordningen.

4 §.

Landskapsstyrelsens ledamöter utses för två kalenderår i sänder.

Har landstinget förklarat, att lantrådet eller landskapsstyrelsens ledamöter icke åtnjuter landstingets förtroende, skall nya ledamöter utses för den återstående i 1 mom. avsedda tiden.

Meddelar lantrådet eller minst fyra av landskapsstyrelsens ordinarie ledamöter skriftligen, att avgörande av ärende i landstinget på visst sätt innebär att lantrådet eller sagda ledamöter anser sig sakta landstingets förtroende, skall, om sådant avgörande faller, nya ledamöter utses såsom i 2 mom. är stadgat. Har meddelandet lämnats av lantrådet, visar avgörandet att han icke äger landstingets förtroende.

-25-

Landskapsstyrelsens ledamöter handhar sitt uppdrag till dess val av nya ledamöter ägt rum, såframt icke befrielse från uppdraget beviljats enligt 5 mom.

Avlider ordinarie ledamot eller befrias han från sitt uppdrag på enskild anhållan, skall ersättaren träda i hans ställe. I sådant fall så ock då ersättare avlidit eller annars avgått, skall ny ersättare utses genom fyllnadsval.

10 §.

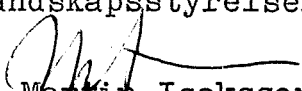
Landskapsstyrelsen skall årligen senast i början av den session, under vilken förslaget till ordinarie årsstat framläggas, till landstinget avgiva berättelse över landskapets förvaltning och ekonomiska tillstånd samt över verkställigheten av landstingets beslut.

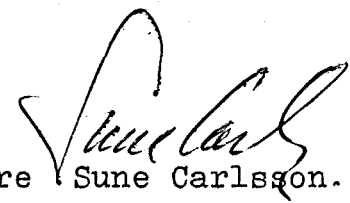
Denna lag är gällande under tiden från och med den 1 mars till och med den 31 december 1972.

Stadgandena i denna lag äger jämväl tillämpning på lantråd och ledamöter i landskapsstyrelsen, vilka tillsatts före denna lags ikraftträdande, dock så att mandatperioden för ledamöterna räknas från och med den 1 januari 1972.

Mariehamn, den 17 november 1971.

På landskapsstyrelsens vägnar:

Lantråd Martin Isaksson

Lagberedningssekreterare Sune Carlsson.